

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

242 / DPSS
2022/2016

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
670 / 24.02.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 16 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale*, inițiată de domnul senator PSD Viorel Arcaș împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Bp. 498/2015**)

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 16 alin. (1) lit. e) din *Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul eliminării excepției prevăzute de text, care vizează închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu al partidelor *doar* pentru conferințe sau acțiuni social-culturale și pentru organizarea birourilor parlamentare.

Din conținutul *Expunerii de motive* reiese că limitarea prevăzută de lege contravine regimului proprietății, instituit de art. 44 coroborat cu art. 53 din Constituția României, inițiatorii menționând, totodată, în motivarea soluției legislative, că dreptul de proprietate privată este definit ca fiind dreptul real principal care conferă titularului său atributele de posesie, folosință și dispoziție asupra bunului apropiat în formă privată, atribute care pot fi exercitate în mod

exclusiv, absolut și perpetuu, cu respectarea limitelor materiale și a celor juridice.

II. Observații

Potrivit prevederilor *Legii partidelor politice nr. 14/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, partidele politice sunt asociații cu caracter politic ale cetățenilor români cu drept de vot, care îndeplinesc o misiune publică garantată de Constituție, respectiv contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, cu respectarea suveranității naționale, integrității teritoriale, ordinii de drept și principiilor democrației. Partidele politice au statutul de persoane juridice de drept public.

Pentru a-și putea desfășura activitatea în vederea îndeplinirii misiunii publice prevăzute de lege, partidele politice beneficiază, conform Legii nr. 334/2006, de surse de finanțare publică și privată. Acestea sunt limitativ enunțate de lege, cu plafoanele și destinațiile corespunzătoare, statul exercitând prin intermediul Autorității Electorale Permanente un control strict atât asupra modului de dobândire a veniturilor, cât și asupra modului în care acestea sunt cheltuite. În consecință, statutul special al partidelor politice, de persoane juridice de drept privat având o misiune publică, stă la baza instituirii, prin Legea nr. 334/2006, a unor reguli distincte față de cele aplicabile societăților reglementate de Legea nr. 31/1990. În principiu, partidele politice nu pot desfășura activități aducătoare de profit, întrucât nu acesta este scopul constituirii și funcționării lor. Totuși, legiuitorul a stabilit o serie de excepții de la această regulă, excepții enunțate în cadrul art. 16 alin. (1) din Legea nr. 334/2006.

Sursele de finanțare privată prevăzute de lege, includ, printre altele, posibilitatea partidului politic de a primi, prin donație, bunuri imobile, în condițiile art. 6 alin. (5) și art. 8 din Legea nr. 334/2006. Dar, deși se află în patrimoniul partidului politic, imobilele pot fi închiriate sau înstrăinate numai în anumite condiții care derogă de la regimul general al proprietății. Astfel, pe lângă limitarea instituită în art. 16 alin. (1) lit. e), conform lit. f) a aceluiași articol, înstrăinarea terenurilor și clădirilor din patrimoniu este posibilă numai după cel puțin 10 ani de la înregistrarea în patrimoniu, cu excepția partidelor politice aflate în curs de dizolvare. Acest termen de 10 ani nu se aplică în situația bunurilor imobiliare moștenite.

Apreciem că tratamentul juridic al proprietății aplicabil partidelor politice nu reprezintă o încălcare a prevederilor art. 44 din Constituție în condițiile în care, conform tezei a doua a art. 44 alin. (1), conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Totodată, apreciem că nu sunt încălcate nici prevederile art. 53 din Constituție care prevede că restrângerea exercițiului dreptului de proprietate poate fi dispusă prin lege, pentru apărarea drepturilor și

a libertăților cetățenilor, dacă este necesară într-o societate democratică. În cazul partidelor politice, scopul unei asemenea restrângeri îl reprezintă prevenirea dobândirii unor avantaje financiare nejustificate de către partidele politice, în raport cu misiunea publică pe care o au de adus la îndeplinire.

Curtea Constituțională s-a exprimat în sensul posibilității legiuitorului de a limita exercitarea dreptului de proprietate, în anumite condiții. Astfel, în cadrul Deciziei nr. 266/2013¹, Curtea reținut că „potrivit art. 555 din Codul civil, proprietatea privată este dreptul titularului de a posedea, folosi și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu, în limitele stabilite de lege. Conținutul juridic al dreptului de proprietate cuprinde posesia, folosința și dispoziția, attribute care configurează puterea pe care proprietarul o are asupra lucrului. Bunurile proprietate privată sunt în circuitul civil, iar acest aspect este de natură să asigure esența unei economii de tip concurențial. Este unul din motivele pentru care dreptul de proprietate privată constituie obiectul unui regim de ordin constituțional, fiind garantat prin art. 44 din Constituție.(...) Curtea constată că, potrivit art. 44 din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și attributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. În acest sens a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993. De asemenea, Curtea a statuat prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

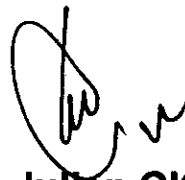
Așadar, textul art. 44 alin. (1) din Constituție cuprinde expres o dispoziție în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând attributele dreptului de proprietate”.

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Parlamentul va decide asupra oportunității adoptării acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului